

at naar man seer en Forening af saamange bethdelige Mænd her i Salen, af saamange Mænd, der, uden at sige noget Nebstættende for Andre, dog ganske vist staae i et saadant Forhold til en stor Deel af Thingets øvrige Medlemmer, at man seer hen til dem, enhver efter sin politiske Retning, som til Mænd, der ere veiledende og førende, jeg siger, naar man seer Spidserne af de forskjellige politiske Anstuelser saaledes forenede til et sælles Skridt, saa vækker dette en særegen anelsesfuld Opmærksomhed; man faaer i det Mindste en Forudsøelse af, at der maa være tilsigtet et stort politisk Skridt. For mit eget Vedkommende har det dog beroliget mig, at det ikke er mig bekendt, at der, hvad der ellers ved andre Leiligheder pleier at stee, har fundet nogen egentlig omfattende Forhandling Steb udenfor Salen mellem Thingets Medlemmer, saaledes at netop det, der foreligger, udgaaer som en fuldt forberedt Opræden, hvor saagodt som Thingets Samstemning iforveien er sikret; dette troer jeg ikke er skeet. Men det maatte være skeet efter tidligere Analogier, naar en saadan Sammensætning af Forslagsstillere kom frem, fordi den af sig selv faaer Charakteren af en Opræden af omtrent det hele Thing. Jeg maa da spørge: Hvad skal den egentlige Betydning være af et saadant Skridt? Er det blot og bart en RealitetsSag, man vil sætte igjennem? Det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 5te Valgkreds (Wille) har allerede henviist til, at der i Virkeligheden ikke er udtalt nogen Anmodning, nogen Bøn i selve Adressen; det er ikke Andet, end at man ligefrem tillader sig at lade Hs. Majestæt vide, at man nu er kommen til den Anstuelse, uden Hensyn til Tiden naar, eller Personerne ved hvem; men saa turde det for det Første med Hensyn til dette, at være kommet til en Anstuelse, vise sig, at saa vidt er man paa ingen Maade endnu over det Hele. Det er et allfor stort og bethdningsfuldt Skridt, her gjøres, til at en eneste Forhandling blot og bar om en Adresse, skulde kunne give et fuldt og klart Billede for de Forskjellige om, hvorledes denne Sag stiller sig, og skulde kunne give de Forskjellige en virkelig fast og begrundet Overbeviisning om, at det, der her positivt siges, er det Rette, og at ikke netop det er

bet Rette, som tidligere har været Opfattelsen, at det skulde være overladt til de enkelte Ministerier ved deres Dannelselse at afgjøre den Sag, som de bedst troede at kunne finde stikfede Mænd til. Denne Sag er af en saa stor og gjennemgribende Natur, at en eneste kort Forhandling i nogle Timer her i Salen, uden at nogen egentlig Documentation, uden at nogen egentlig dyberegaende Undersøgelse er skeet ved et Udvalg, eller paa anden Maade, ikke af Adressens Indhold men af selve Sagen, ikke skulde være nødvendigt ved en saa gjennemgribende Reform, da man dog nedsetter Udvalg, der anstille vidtløftige Undersøgelser og navnlig indhente alle vedkommende Actstykker fra de forskjellige Steder, hvor de kunne erholdes, ved mange Sager, der ere af meget mindre gjennemgribende Natur, end denne (En Stemme: De kan jo foreslaae et Udvalg.) Der bliver sagt, at jeg jo kunde foreslaae et Udvalg nedfat. Ja, det kunde jeg ganske vist, men mon det ikke paa dette sene Stadium af Rigsdagens Samvirken vilde blive anseet for i Virkeligheden at være et Skridt til at slaae Sagen ned. Mon det ikke vilde blive betragtet ikke som en alvorlig Hensigt fra min eller deres Side, der vilde foreslaae et slikt Udvalg, til at faae en saadan grundig Undersøgelse anstillet, men snarere som et politisk Skridt? Jo, ganske vist. Men med Hensyn nu til, at, der i Virkeligheden ikke ved Adressens Indgivelse er udtalt nogen Anmodning om at gennemføre, hvad Adressen tilraader, vil jeg sige, at skal dette Skridt have nogen Betydning, maatte det dog være den, at Ministeriet ligefrem skulde tilraade Hans Majestæt Kongen at gennemføre Thingets Ønske. Det maatte jo dog være en Tilkjendegivelse af, at det var Thingets Mening i sin Tid, naar Ministeriet atter optraadte med en Finantslov, eller maastee allerede tidligere i forskjellige Afstemninger at lægge et Tryk paa den tilkjendegivne Mening. Men hvorfor saa dette Skridt netop nu og ikke før? Og hvor kan det andet end opfattes som Ønske om idetmindste et deelvis Ministerstifte? Har det dog ikke i Virkeligheden den Betydning, at een Minister idetmindste maatte fjernes? Naar man ikke vilde have, at den ene Minister skulde blive i Statsraadet som Mi-